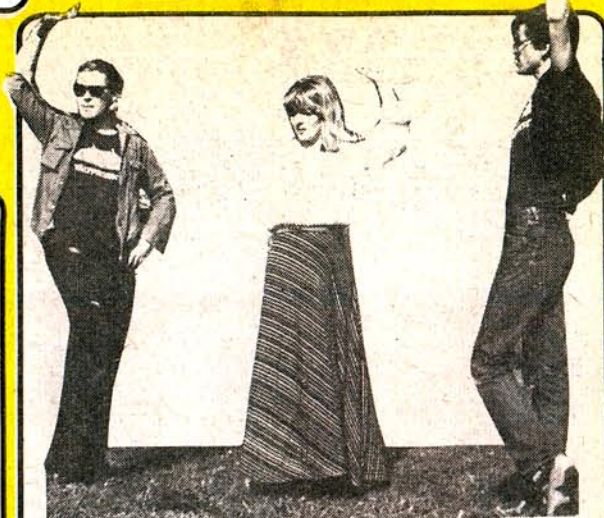

▲ Dags för matpaus i det gröna. Två lagade mål om dagen blir det för tältgänget. Man har med sig en speciell buss och några är avdelade särskilt för att sköta kökssysslor. I Trollhättan var det spagetti och köttfärsås, en rätt som alla utom fyra-åriga Johanna verkade förtjusta i. Johanna är ett av de elva barn, som åker med under hela turnén - och för att sysselsätta henne och hennes kompisar har man en specialinredd buss som daghem.

Johannas bordsgrannar vid middagen är Maria Grahn, Francesco Ippolito och Håkan Wennberg - en av de få titelförsedda tältresenärerna. Tältmästare är hans namn och det bevingade uttrycket "när det regnar blir vi sura" är hans motto.

Hemma hos Tältet

▲ Repetitionerna fortsätter under hela turnén. Det är alltid någon som blir sjuk eller någon som måste bli avlöst av någon annan anledning.

I Trollhättan fick Anki Rahlskog vikariera istället för Eva Remaeus i den dekadenta scenen. Här övar hon tillsammans med Per Eggers och Hans Wiktorsson.

▲ Andra akten innehåller många höjdpunkter. En av dem är när Svart-Erik kommer på besök i dottern Ellens nya HSB-hem. Svart-Eriks förhoppningar om att få flytta in i ett extrarum ställs på skam när Ellen säger att sonen skall ha rummet, han ska studera och behöver läsa. Den nya tiden har brutit in, arbetarklassens barn behöver inte längre bli arbetare. Ett avgörande steg mot den totala jämlikheten trodde man på 30-talet...

Men så lätt gick det inte - nästan 50 år senare är den högsta utbildningen fortfarande ett privilegium för den högsta samhällsklassen.

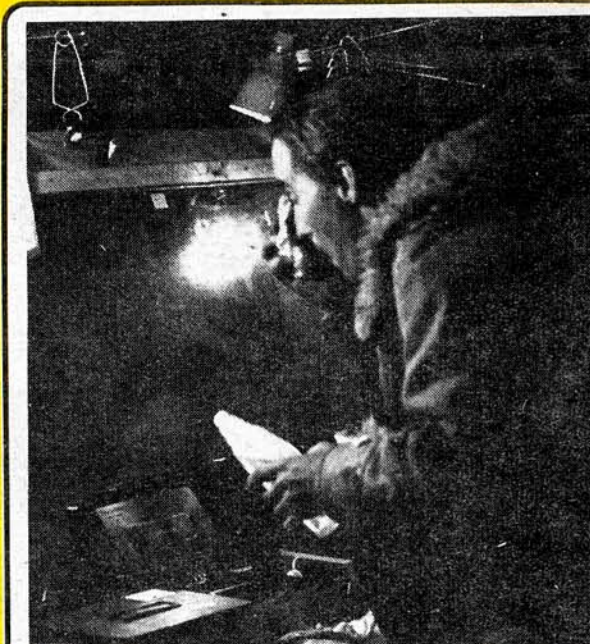

▲ Både i Göteborg och Trollhättan har Nacksvings inspelningsbuss stått parkerad vid sidan om tältet. Nu är inspelningarna klara och någon gång i slutet av sommaren hoppas teknikerna Johannes Leyman och Tommy Rander att en live-platta från tältföreställningen skall ligga ute för försäljning.

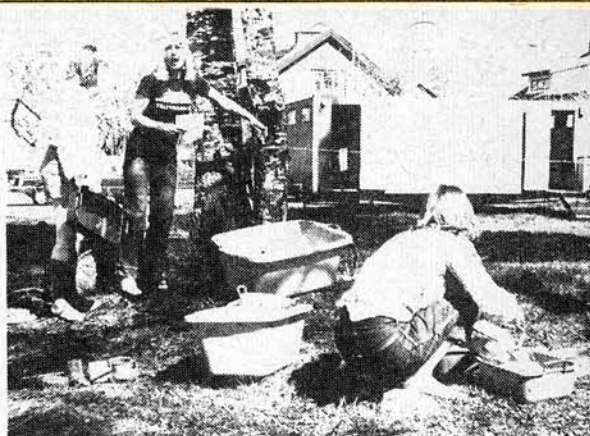

▲ En av *Vi äro tusendens* två genomgående figurer är den blinde tiggaren i Totta Näslunds skepnad. Totta får tillfälle att sjunga ut ordentligt vid ett flertal tillfällen. Sången stämmer fint som en del av skådespelet och ett nummer som *Aldrig mera krig* sitter kvar i huvudet långt efter man kommit hem från tältet.

Tiggaren yttrar också det som är grunden för hela pjäsen när man skall förstå vad den handlar om och varför den gjorts: - Det du bittert fått erfara idag skall du ha nytta av i framtiden.

▲ Föreställningen är slut. Dags att packa ihop och dra vidare till nästa plats. Inne i tältet har den lokala arbetsgruppen börjat bära bort bänkar, ute i omlädnings-tältet tar skådespelarna bort sminket. Här är det Hasse Mosesson som torkar bort färgen från ögonbrynen.

▲ Det var en enda sak som inte stämde i det progressiva tältgänget. Hur är det egentligen med könsrollerna? När det var dags för disken fick alla stora karlar väldigt brött till andra sysslor - kvar blev bara tjejer vid baljorna... Och dom verkar inte särskilt glada över den arbetsfördelningen.